KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.10.2004
KOM (2004) 698 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Terrorangreb: forebyggelse, beredskab og reaktion

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INDLEDNING 3

2. CIVILSAMFUNDET OG BEKÆMPELSE AF TERRORISME 3

2.1. Forsvar af grundlæggende rettigheder mod voldelig radikalisering 4

2.2. Sikkerhedsdialog mellem den offentlige og den private sektor 4

2.3. Ofre for terrorisme 4

2.4. 11. marts: dag for demokratiske borgerdebatter om sikring af frihed 5

3. EN INTEGRERET TILGANG I HELE EU TIL FOREBYGGELSE AF SAMT BEREDSKAB OG REAKTION VED TERRORANGREB 5

3.1. Fællesskabspolitikker til bekæmpelse af terrorisme 5

3.2. Eksternt samarbejde 6

3.3. Integrering af europæiske og nationale systemer 7

3.4. Myndighedernes kommunikation med offentligheden 7

3.5. Forbindelser med de retshåndhævende myndigheder 8

3.6. Prioritering af sikkerhedsforskning 8

3.7. Den private sektors rolle 9

3.8. Sprængstoffer 9

1. INDLEDNING

I kølvandet på den terrorhandling, der ramte Madrid og Den Europæiske Union som helhed den 11. marts, vedtog Det Europæiske Råd[1] en række strategiske mål, som siden da har været rettesnor for Unionens bekæmpelse af terrorisme.

På sit møde den 18. juni 2004[2] godkendte Det Europæiske Råd den reviderede *EU-handlingsplan for bekæmpelse af terrorisme*. Unionens effektive forebyggelse af samt beredskab og reaktion ved terrorangreb er overordnede mål, der afspejles i en lang række omfattende foranstaltninger og tiltag i handlingsplanen, som Kommissionen har leveret et afgørende bidrag til[3]. På nævnte møde udvalgte Det Europæiske Råd en række prioriterede spørgsmål, som skulle behandles inden udgangen af 2004, nemlig forebyggelse og konsekvensstyring af terrorangreb, beskyttelse af kritisk infrastruktur samt finansiering af terrorisme.

Denne meddelelse samt de tre særskilte meddelelser, som Kommissionen vedtog samtidig[4] om hvert af de omhandlede områder, besvarer Det Europæiske Råds anmodninger og har til formål at bidrage til forberedelsen af Det Europæiske Råds møde den 17. december 2004, i samarbejde med Rådet.

2. CIVILSAMFUNDET OG BEKÆMPELSE AF TERRORISME

Retten til liv, frihed og sikkerhed[5] er blandt de højest skattede – om ikke de vigtigste – menneskerettigheder[6]. Terrorisme udgør en trussel mod dem alle. At bevare disse rettigheder er en grundlæggende opgave, der i vore demokratier kræver deltagelse af alle samfundsaktører. Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at EU-politikkerne er integrerede, de skal også være brede. De skal inddrage parlamenter, økonomiske aktører, civilsamfundsorganisationer og alle EU-borgere.

Beskyttelsen af liv, sikkerhed og frihed kræver i vore dage nye løsninger, midler og fremgangsmåder. Hvis man vil afskære terrorister fra at anvende deres frihed til at bekæmpe selve friheden, må hele samfundet deltage i fastlæggelsen og udviklingen af nye og mere effektive redskaber til at bekæmpe global terrorisme og af nye effektive kontrolforanstaltninger, som er nødvendige for at opretholde balancen mellem den kollektive

---

1 Erklæring fra Det Europæiske Råd om bekæmpelse af terrorisme af 25. marts 2004, http://ue.eu.int/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/da/ec/79642.pdf

2 DET EUROPÆISKE RÅD I BRUXELLES DEN 17. OG 18. JUNI 2004 – FORMANDSKABETS KONKLUSIONER, 10679/2/04 REV. 2, http://ue.eu.int/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/da/ec/81752.pdf

3 Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, "Compendium Counter-Terrorist Actions: Contribution of the Commission Services", SEK (2004) 669 af 25. maj 2004

4 Kommissionens meddelelser "Forebyggelse og bekæmpelse af finansiering af terrorisme" [KOM (2004) 700], "Beredskab og konsekvensstyring i bekæmpelsen af terrorisme" [KOM (2004) 701] og "Beskyttelse af kritisk infrastruktur i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme" [KOM (2004) 702]

5 Artikel 3 i Verdenserklæringen om Menneskerettighederne: "Enhver har ret til liv, frihed og personlig sikkerhed."

6 Jf. artikel 2, stk. 1 "Ethvert menneske har ret til livet" og artikel 6 "Enhver har ret til frihed og personlig sikkerhed" i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, http://www.europarl.eu.int/charter/pdf/text_da.pdf

sikkerhed og den enkeltes frihed. Dog skal sikkerhedsmålene være forenelige med principperne om grundlæggende rettigheder og med de internationale regler om iværksættervirksomhed og handel. Der skal garanteres fuld fortrolighed i EU og af vore handelspartnere med hensyn til de personoplysninger og kommercielle oplysninger, der indsamles af sikkerhedsgrunde.

2.1. Forsvar af grundlæggende rettigheder mod voldelig radikalisering

I en strategi til forebyggelse af terrorisme må det være en grundlæggende prioritering, at man modsætter sig en voldelig radikalisering i vore samfund og ødelægger de betingelser, der muliggør rekruttering af terrorister. Kommissionen agter at bidrage til Rådets arbejde på dette område i 2005 ved bl.a. at trække på ekspertisen i Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad og ekspertisen blandt eksperter og forskere. Formålet vil være dels at fastlægge, på hvilke områder EU-politikker og -instrumenter kan spille en forebyggende rolle over for en voldelig radikalisering, dels at undersøge, hvordan man bedst muligt kan beskytte de grundlæggende rettigheder og friheder i EU's forfatningstraktat mod enhver, der måtte krænke dem ved hjælp af vold og terror.

2.2. Sikkerhedsdialog mellem den offentlige og den private sektor

I betragtning af den væsentlige rolle, som den private sektor spiller med hensyn til forebyggelse af samt beredskab og reaktion ved terrorangreb, hvilket fremgår af hvert af de tre øvrige bidrag til forberedelsen af Det Europæiske Råds møde i december 2004, anser Kommissionen det for nødvendigt at indlede en sikkerhedsdialog mellem den offentlige og den private sektor, med deltagelse af repræsentanter for europæiske og nationale sammenslutninger, brancheorganisationer samt andre repræsentative organer. Dialogen bør bygge på tidligere arbejde inden for dette område og på eksisterende partnerskaber, navnlig offentlige-private partnerskaber til bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Den bør ikke føre til oprettelse af nye strukturer, men snarere udgøre en mulighed for, at begge parter kan indgå i en frugtbar dialog om en afbalancering af Europas sikkerhedsbehov. Der skal i den forbindelse sikres en fortsat uhindret bevægelse for varer og tjenesteydelser i hele EU, samtidig med at fortroligheden af de personoplysninger og kommercielle oplysninger, der indsamles af sikkerhedsgrunde, respekteres. Endvidere bør indvirkningen på de virksomheder og brancher, der er forbundet med de foreslåede foranstaltninger, stå i forhold til den reelle mindskelse af sikkerhedsrisiciene.

2.3. Ofre for terrorisme

Støtte til ofrene og deres familier samt bidrag til en rehabiliteringsindsats skal være en integrerende del af reaktionen ved terrorangreb i et solidarisk samfund. Den 25. marts opfordrede Det Europæiske Råd Kommissionen *"til at sikre øjeblikkelig tildeling af de disponible midler på 2004-budgettet til støtte for ofre for terrorisme."*

Kommissionen undersøger i øjeblikket de forskellige aspekter af dette svar og er i gang med at gennemføre et pilotprojekt, der er godkendt af Parlamentet, og som har til formål at yde støtte til finansiering af projekter, der skal hjælpe ofre til at komme sig, og som skal gøre offentligheden mere bevidst om terrortruslen.

Herudover bør der indføres en mekanisme, der gør det muligt at dele den økonomiske byrde mellem alle medlemsstater i Unionen ved en hændelse, der forårsager omfattende ødelæggelser som f.eks. angrebene på World Trade Center i New York. Ved at udvise en

sådan solidaritet vil den enkelte medlemsstat bedre kunne klare eftervirkningerne af et angreb af en sådan størrelsesorden. Kommissionen undersøger i øjeblikket forskellige muligheder i denne forbindelse med henblik på eventuelt at fremlægge et forslag i midten af 2005.

2.4. 11. marts: dag for demokratiske borgerdebatter om sikring af frihed

Kommissionen agter at medvirke til at ære mindet om ofrene for terrorhandlingen den 11. marts 2004 ved ceremonier, der skal afholdes på den første europæiske dag for terrorofrene, den 11. marts 2005. Efter Kommissionens opfattelse er den bedste måde, hvorpå den kan yde sit bidrag, at gøre denne dag til en dag for demokratiske borgerdebatter om sikring af frihed. I dagene efter den 11. marts gav millioner af EU-borgere i alle medlemsstater udtryk for solidaritet, engagement og mod og udviste tillid til nationale og europæiske institutioner. Unionen må honorere en sådan demokratisk modenhed og bidrage til en oplyst debat om den hårfine balance, der skal findes, hvis Europa skal kunne forene det højeste niveau for offentlig sikkerhed med den strengeste beskyttelse af frihed og garantier, hvilket er kendetegnende for Europa. Kommissionen er indstillet på i samarbejde med Rådet at medvirke til at udarbejde en minderapport til Europa-Parlamentet, parlamenterne i medlemsstaterne og andre parlamenter samt til EU-borgerne generelt, hvori det beskrives, hvilke foranstaltninger EU har truffet i perioden mellem den 11. marts 2004 og den 11. marts 2005. Rapporten skal også gøre status over, hvor langt man er nået med gennemførelsen på europæisk og nationalt plan, samt indkredse de vigtigste udfordringer i den kommende tid. Det Europæiske Råd kunne skrive et forord til denne rapport, der skal være tilegnet ofrene for terror.

3. EN INTEGRERET TILGANG I HELE EU TIL FOREBYGGELSE AF SAMT BEREDSKAB OG REAKTION VED TERRORANGREB

3.1. Fællesskabspolitikker til bekæmpelse af terrorisme

På sit møde den 18. juni 2004 fremhævede Det Europæiske Råd betydningen af en integreret tilgang til bekæmpelse af terrorisme og af at gøre brug af Den Europæiske Unions omfattende række af instrumenter. Kommissionen tilslutter sig fuldt ud dette synspunkt, der også er ledetråden for Kommissionens eget arbejde.

I udkastet til forfatningstraktaten afskaffes søjle III, og med få undtagelser integreres retlige og indre anliggender i de øvrige EU-politikker. Kommissionen har opbygget en stor erfaring i søjle I på de områder, hvor Det Europæiske Råd i juni anmodede om dets bidrag. Dette baner vejen for en gnidningsløs overgang til en ny institutionel situation på de områder, hvor Kommissionen efter traktatens ikrafttrædelse vil spille sin traditionelle rolle med udformning og gennemførelse af politikker. Efter Kommissionens opfattelse kan en konsekvent og effektiv bekæmpelse af terrorisme kun opnås gennem en bedre integration af det politimæssige og retlige samarbejde i de overordnede politikker.

I hver af de tre øvrige meddelelser, som er en del af dette bidrag, undersøges de måder, hvorpå Kommissionen med sine nuværende redskaber, og i visse tilfælde nye redskaber, vil kunne forbedre EU's forebyggelse af samt beredskab og reaktion ved terrorangreb. Meddelelserne omhandler henholdsvis finansiering af terrorisme, forebyggelse og konsekvensstyring samt beskyttelse af kritisk infrastruktur i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme. I disse meddelelser fremhæves ligeledes betydningen af flere overordnede krav, der er baseret på mange forskellige instrumenter og midler i et bredt spektrum af fællesskabspolitikker.

De følgende aktioner illustrerer, hvordan sikkerhedsmål er blevet integreret i mange fællesskabspolitikker med henblik på forebyggelse af samt beredskab og reaktion ved terrorangreb. Det er ikke en udtømmende liste over alle de politikområder, hvor Kommissionen deltager direkte i gennemførelsen af Unionens handlingsplan for bekæmpelse af terrorisme. En sådan liste og en liste over de øvrige politikområder, hvor Kommissionen bidrager til opfyldelsen af de strategiske prioriteringer, som Det Europæiske Råd fastlagde på sit møde den 25. marts, ville omfatte mange andre vidt forskellige områder såsom transport, energi og rumfart.

3.2. Eksternt samarbejde

På sit møde den 18. juni understregede Det Europæiske Råd *"nødvendigheden af at sikre, at terrorismebekæmpelse integreres fuldt ud i EU's politik for eksterne forbindelser, og anmoder om, at der på Det Europæiske Råds møde i december forelægges konkrete forslag til, hvordan dette kan opnås på den mest effektive måde."*

Som led i forberedelsen af Det Europæiske Råds møde undersøger Kommissionen sammen med Rådet, hvordan terrorismebekæmpelse kan inkorporeres i de forskellige dele af EU's politik for eksterne forbindelser. Kommissionens tjenestegrene har som et første bidrag udarbejdet et uformelt dokument med titlen 'The Commission's Counter-Terrorism Technical Assistance Strategy' (Kommissionens strategi for faglig bistand til terrorismebekæmpelse).

I dokumentet redegøres for de strategiske grunde til, at Kommissionen bør bidrage til den overordnede EU-strategi, der har til formål at yde bistand til tredjelande og -regioner på området terrorismebekæmpelse. Strategien er baseret på følgende princip: fællesskabsbistand bør bygge på eksisterende rammer for samarbejde og bistand og være kendetegnet ved et samarbejde med modtagerlandene. Den bør fokusere på områder, hvor fællesskabet nyder godt af en komparativ fordel; på det geografiske plan ved at lægge særlig vægt på det bredere europæiske naboskab og på det tematiske plan gennem en langsigtet opbygning af institutioner, hvilket er nødvendigt for at sikre varige resultater. Indsatsområderne bør være de prioriterede områder, der er fastsat i resolution 1373 fra FN's sikkerhedsråd, dvs. politimæssigt og retligt samarbejde, finansiel lovgivning og praksis samt grænsekontrol i bred forstand.

Kommissionen vil herudover udbygge alle sikkerhedsaspekter inden for transport og energi som led i bekæmpelsen af terrorisme, bl.a. gennem de eksterne bistandsprogrammer og i samarbejde med tredjelande. Sikkerhedsniveauet med hensyn til infrastruktur og procedurer i Den Europæiske Unions nabolande og i tredjelande, med hvilke Unionen har varige handelsforbindelser, skal være så højt som muligt, og det bør under alle omstændigheder være på højde med de internationale standarder.

For at undgå fornyet kontrol ved import af varer og af personer i transit eller ved deres ankomst bør Kommissionen udarbejde aftaler om gensidig anerkendelse af gennemførelsen af de internationalt vedtagne foranstaltninger og forelægge dem for medlemsstaterne med henblik på deres godkendelse. Der bør gennemføres regelmæssige peer reviews af de pågældende ordninger.

Kommissionen forbereder desuden bidrag vedrørende andre aspekter af EU's strategi om at integrere terrorismebekæmpelse i de eksterne forbindelser, nemlig i form af en uddybning af den kulturelle dialog med den islamiske verden og ved tage fat på terrorismens tilgrundliggende årsager og undersøge forbindelserne mellem international organiseret

kriminalitet og terrorisme.

Disse aktiviteter er i øvrigt forbundet med det arbejde, der gennemføres sammen med Rådet inden for området ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, herunder foranstaltninger vedrørende produkter med dobbelt anvendelse og eksportkontrol.

Det bør også bemærkes, at hermed beslægtede spørgsmål udgør en vigtig del af de multilaterale og bilaterale samarbejdsprogrammer, som Kommissionen deltager i.

3.3. Integrering af europæiske og nationale systemer

Hvis Europa skal kunne garantere borgernes sikkerhed efter de højest mulige standarder, må det være en forudsætning at råde over de mest troværdige oplysninger og den bedste ekspertise, uanset hvor de skal findes.

Kommissionen har udviklet en række varslingssystemer og et civilbeskyttelsessystem, der giver mulighed for at udtrykke solidaritet på en konkret, koordineret og effektiv måde i katastrofesituationer, herunder i tilfælde af terrorangreb. Vagttjenesten i Kommissionens sikkerhedsdirektorat er bemandet i døgndrift og fungerer som kontaktpunkt for de fleste varlingssystemer. Herudover findes der kontrolcentre og kriseceller i forskellige tjenester, som aktiveres i tilfælde af alarm, og disse er forbundet med tilsvarende strukturer i alle Unionens medlemsstater. Kommissionen overvejer nu at indføre en central struktur, der i givet fald vil forbinde alle delsystemer og i krisetilfælde huse fælles team, således at al nødvendig information og ekspertise samles på et sted.

Tilsvarende konsoliderings- og integreringsprocesser på europæisk plan er nødvendige og rent faktisk undervejs inden for bekæmpelse af finansiering af terrorisme – f.eks. direkte adgang for retshåndhævende myndigheder og efterretningstjenester til finansielle institutioners databaser med oplysninger om personer og transaktioner.

Med hensyn til sikkerheden i forsyningskæden har Kommissionen forelagt et forslag for Rådet og Parlamentet, som tilsigter et bedre varslingssystem for vareudvekslinger med henblik på at sikre bedre kontrol med alle mistænkelige bevægelser uden at hindre de normale handelsstrømme.

3.4. Myndighedernes kommunikation med offentligheden

Medens den interne kommunikation mellem myndigheder er afgørende i tilfælde af et terrorangreb eller en tilsvarende katastrofesituation, kan god kommunikation med offentligheden vise sig at være lige så vigtig. Som det omfattende strømsvigt i Italien viste, kan mangel på hensigtsmæssig kommunikation med befolkningen resultere i uro, ja endda i massehysteri. Hvis man ikke opfanger vigtige signaler fra befolkningen, kan det ligeledes føre til katastrofer, som ellers kunne have været forhindret eller begrænset i omfang.

God kommunikation med offentligheden kræver moderne og avancerede systemer og procedurer for kommunikation og informationsbehandling, som er tilpasset den nye trusselssituation. Effektive kommunikations- og informationssystemer kan gøre det muligt hurtigt at opdage og analysere en hændelse samt at varsle befolkningen i de pågældende områder. Der er således tale om nøgleinstrumenter med hensyn til at forebygge og begrænse konsekvenserne af enhver trussel eller ethvert angreb. Flere medlemsstater afprøver i

øjeblikket deres systemer til varsling af befolkningen, og nye tekniske muligheder såsom udsendelse via GSM-netværket (cell-broadcast) testes eller anvendes allerede.

Den nye globale sikkerhedssituation og den hurtige teknologiske udvikling udgør nye store udfordringer for den offentlige sikkerhed og for nødkaldstjenester. Kommissionen arbejder i øjeblikket på at oprette et brugerforum bestående af embedsmænd, som er specialiserede inden for disse områder. Dette forum vil gøre det muligt at etablere en mere permanent dialog mellem alarm- og beredskabstjenester og myndigheder vedrørende interoperable systemer for håndtering af katastrofetilfælde og nye koncepter for systemer og procedurer i forbindelse med varsling af befolkningen.

3.5. Forbindelser med de retshåndhævende myndigheder

Et andet krav vedrører deltagelsen af de retshåndhævende myndigheder og de indenlandske sikkerhedsmyndigheder. Disse myndigheder kan være nødsaget til at intervenere på alle de omhandlede områder. De spiller en afgørende rolle i bekæmpelsen af terrorismefinansiering, og deres deltagelse er desuden yderst tilrådelig i forbindelse med vurderinger af sårbarhed og udarbejdelse af normer for beskyttelse af kritisk infrastruktur, og uundgåelig i varierende grad i forbindelse med reaktionen på et terrorangreb.

Udveksling af varslinger mellem fællesskabssystemerne og de retshåndhævende myndigheder og sikkerhedsmyndighederne i medlemsstaterne kan og bør efter Kommissionens opfattelse forbedres betydeligt. Sådanne myndigheder bør have adgang til varslinger, som udsendes af de forskellige europæiske systemer, og de bør også kunne bidrage med relevante oplysninger. Kommissionen mener, at der hos Europol bør indføres en mekanisme til varsling af de retshåndhævende myndigheder (retshåndhævelsesnetværket – *Law Enforcement Network*, LEN), og denne mekanisme bør forbindes med andre europæiske systemer for tidlig varsling og reaktion. Europols deltagelse skal finde sted inden for rammerne af Europol-konventionen.

Kommissionen mener desuden, at Europol bør spille en vigtig rolle i indførelsen af det europæiske program for beskyttelse af kritisk infrastruktur, hvis forberedelse Kommissionen forventer at afslutte i løbet af 2005.

Efter Kommissionens opfattelse skal Europol, Eurojust og andre kompetente myndigheder have adgang til de mest fyldestgørende og aktuelle oplysninger for at sikre en effektiv bekæmpelse af terrorismefinansiering. Alle aktører på nationalt, europæisk og internationalt plan børe være villige til at udveksle oplysninger om alle terrorhandlinger, herunder deltagelse i en terrorgruppes aktiviteter gennem enhver form for finansiering.

3.6. Prioritering af sikkerhedsforskning

Kommissionen anser det for nødvendigt, at Unionen tager afgørende skridt, såvel kvantitativt som kvalitativt, med henblik på at styrke den videnskabelige og tekniske forskning på sikkerhedsområdet betydeligt.

Spørgsmål vedrørende civilbeskyttelse (herunder biosikkerhed og beskyttelse mod risici forbundet med terrorangreb) og krisestyring er omfattet af sektionen "Videnskabelig støtte til politikker" i det sjette rammeprogram for forskning. Ud over de igangværende initiativer har Kommissionen for nylig vedtaget meddelelsen "Sikkerhedsforskning – de næste skridt", som er baseret på en rapport, der er udarbejdet af en gruppe fremtrædende personligheder på dette område. I denne rapport anbefales det, at der fra 2007 tildeles en supplerende finansiering på mindst 1 milliard EUR pr. år til et sikkerhedsforskningsprogram i Den Europæiske Union.

Kommissionen har noteret sig gruppen af fremtrædende personligheders anbefaling om, at der bør tildeles tilstrækkelige ressourcer, og har i de finansielle overslag afsat midler til en budgetmæssig og politisk opfølgning i overensstemmelse hermed.

Et europæisk sikkerhedsforskningsprogram ville styrke aktiviteterne betydeligt på mange områder, hvoraf flere er nødvendige for at opfylde kravene i forbindelse med bekæmpelse af terrorismefinansiering, beskyttelse af kritisk infrastruktur og udvikling af konsekvensstyring. Herudover vil cybersikkerhed fortsat være en central del af IST-programmet, da en e-økonomi kræver en sideløbende forbedring af e-sikkerheden.

Efter Kommissionens mening skal den private sektor spille en vigtig rolle og foretage konkret investering i sikkerhedsforskning. Unionen må for sit vedkommende være villig til at støtte udviklingen af innovative former for offentlig-privat forskningssamarbejde.

3.7. Den private sektors rolle

Et andet vigtigt krav er et effektivt og integreret samarbejde med den private sektor. Hvad enten det drejer sig om behovet for at overvåge de finansielle strømme eller at styrke den kritiske infrastrukturs modstandsdygtighed, vil private aktører have en afgørende rolle at spille. Kommissionen mener, det er nødvendigt at inddrage den private sektor så tidligt som muligt i fastlæggelsen og udarbejdelsen af nye løsninger, der kan føre til forhøjet sikkerhed for varer og tjenesteydelser.

Terrorisme vil som oftest kræve teknologisk nyskabelse og nye former for partnerskaber, hvilket kan styrke den interne og eksterne konkurrenceevne. En struktureret inddragelse af den private sektor i udviklingen af praksis, procedurer og høje standarder med henblik på at forbedre sikkerheden for varer og tjenesteydelser bør så vidt muligt bidrage til at undgå, at der pålægges industrien nye lovgivningsmæssige krav. For at bevare og styrke integriteten af det indre marked skal dette ske gennem et samarbejde på europæisk plan.

3.8. Sprængstoffer

I sin erklæring af 25. marts erkendte Det Europæiske Råd, *"at der er behov for at sikre, at terrororganisationer og -grupper ikke får adgang til de redskaber, de benytter sig af"*. Det understregede endvidere *"behovet for øget sikkerhed omkring skydevåben, sprængstoffer, bombefremstillingsudstyr og den teknologi, som benyttes i forbindelse med udførelsen af terrorhandlinger"*. Dette spørgsmål blev efterfølgende behandlet i Kommissionens "kompendium" og integreret i den reviderede handlingsplan.

Kommissionen forfølger aktivt de ovennævnte mål og bidrager til arbejdet i Rådets instanser, navnlig gennem arbejdsdokumenter fra sine tjenestegrene. Med dette arbejde udføres en samlet indsats, der inddrager forskningsmiljøet, eksperter, Europol samt producenter af sprængstoffer og detonatorer. Formålet er, at procedurerne for sporing, påvisning, identificering, oplagring, regnskab, transport og håndtering, hvad angår sprængstoffer og detonatorer i Europa, kan bidrage effektivt til at nå det højest mulige sikkerhedsniveau. Der vil om nødvendigt blive fremlagt forslag med henblik herpå.